

УДК 330.837

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/4-94-2>

Заваженко А. О.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ОСНОВ ДОСЛІДЖЕННЯ НЕЕФЕКТИВНИХ ІНСТИТУЦІЙ

Стаття присвячена методологічному аналізу еволюційного розвитку концептуальних основ дослідження неефективних інституцій на основі аналізу наукових здобутків представників інституційної економічної теорії в рамках дослідних програм традиційного та нового інституціоналізму. Встановлено, що методологічний фундамент аналізу неефективних інституцій був закладений представниками традиційного інституціоналізму, однак розквіт досліджень відбувся лише після формування модернізованого аналітичного апарату. Систематизовано актуальні тематичні напрями досліджень неефективних інституцій. Засвідчено, що домінуючою науковою проблемою є проблематика диференціації економічного розвитку різних країн, варіативності реалізації інституційних змін та ролі неефективних інституцій у цьому процесі.

Ключові слова: інституціоналізм, інституційне середовище, інституційні зміни, інституційні дисфункції, неефективні інституції.

Постановка проблеми. Одним із елементів науково-дослідної програми інституціоналізму є інституційно-еволюційний підхід до осмислення процесу економічного розвитку. При цьому еволюційний розвиток інституцій нерозривно пов'язаний із процесом інституційних змін, науково-практична значимість дослідження якого зростає в умовах пришвидшення темпів перетворень сучасних економічних систем.

Неодозначеність процесу реалізації інституційних перетворень актуалізує дослідження з тематики його сутності, механізму реалізації та суперечностей, оскільки цей процес за замовчуванням не здатен сформувати фундамент для економічного розвитку. Значимість цього дослідного напрямку посилюється через те, що під час інституційних трансформацій разом з новими ефективними нормами можуть формуватися й неефективні інституції, що здійснюють негативний вплив на соціально-економічні відносини.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Неефективні інституції не є досконало вивченими, проте все частіше використовуються у якості об'єкт дослідження не тільки визнаними зарубіжними науковцями (Д. Аджемоглу, О. Вільсон, П. Девід, Т. Еггертсон, Д. Норт, Кр. Хартвел, Дж. Ходсон та інші), але й вітчизняними (В. Бодров, Т. Гайдай, Н. Гражевська, Г. Пилипенко, В. Тарасевич та інші) науковцями. Однак при цьому питання природи і причин їх неефективності намагався обґрунтувати практично кожен дослідник, який аналізував інституційні перетворення.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Ускладнення соціально економічних відносин та постійний пошук ефективних інституційних стратегій, як складової державної політики, стимулюють проведення досліджень з окресленої проблематики. Незважаючи на зростаючу кількість наукових робіт, які присвячені тематиці неефективних інституцій, існує необхідність проведення аналізу еволюції концептуальних основ дослідження цього явища.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є здійснення методологічного аналізу еволюційного розвитку концептуальних основ дослідження неефективних інституцій та визначення сучасних тематичних напрямів з даної проблематики.

Виклад основного матеріалу дослідження. Загально визнано, що концептуальні засади дослідження еволюції та проблем інституційної архітектоники розроблені представниками інституцій-

ної економічної теорії. В межах як нового, так і традиційного інституціоналізму теоретичною основою є інституції, які виступають відображенням «неписаних» норм та формальних правил. Категоріальне визначення цього поняття пройшло тривалий час розвитку змістовного наповнення від перших праць традиційних інституціоналістів до представників нової школи. Як наслідок, тривалий період наукових пошуків знайшов відображення в різнобічності трактувань поняття, що в свою чергу відобразилося на складності ідентифікації ефективних та неефективних інституцій.

На нашу думку, концептуально доречним є ототожнення неефективних інституцій з інституційними дисфункціями. Якщо взяти до уваги той факт, що інституційні дисфункції не підвищують рівень інституційної ефективності, а тільки зменшують його, то відповідно вони не створюють інституційної «вигоди», тобто можуть синонімізуватися з неефективними інституціями [1]. Більше того, синонімічний ряд до цього терміну є доволі широким і включає такі поняття як інституційні аномалії, недосконалі інституції, деструктивні інституції та ін. Всі вони можуть трактуватися як порушення ефективного функціонування інституції або ж системи інституцій якісного характеру [2, с. 3].

Схематичне відображення еволюції розвитку концептуальних основ дослідження неефективних інституцій наведено на рис. 1.

Почати потрібно з того, що історія дослідження неефективних інституцій нерозривно пов'язана з розвитком інституційно-еволюційного підходу. Перші спроби обґрунтувати його специфіку здійснювалися ще представниками традиційного інституціоналізму на початку ХХ ст. Так, Т. Веблен стверджував, що «еволюційні процеси можуть супроводжуватися інституційними трансформаціями шляхом відбору таких форм поведінки, які є оптимальними на цьому етапі розвитку» [3, с. 376]. Вчений намагався розробити альтернативний інституційно-еволюційний підхід на протигагу рівноважно-статистичному підходу неокласичної теорії в межах якого розгляд економічного розвитку національних господарств здійснювався б через аналіз інституційних змін, що ґрунтувалися на траєкторії розвитку [4, с. 16]. Однак відсутність аналітико-теоретичного інструментарію та технічного забезпечення аналізу під час обґрунтування настільки революційного підходу спровокувала те, що розквіт досліджень в межах еволюційно-інституційного підходу був

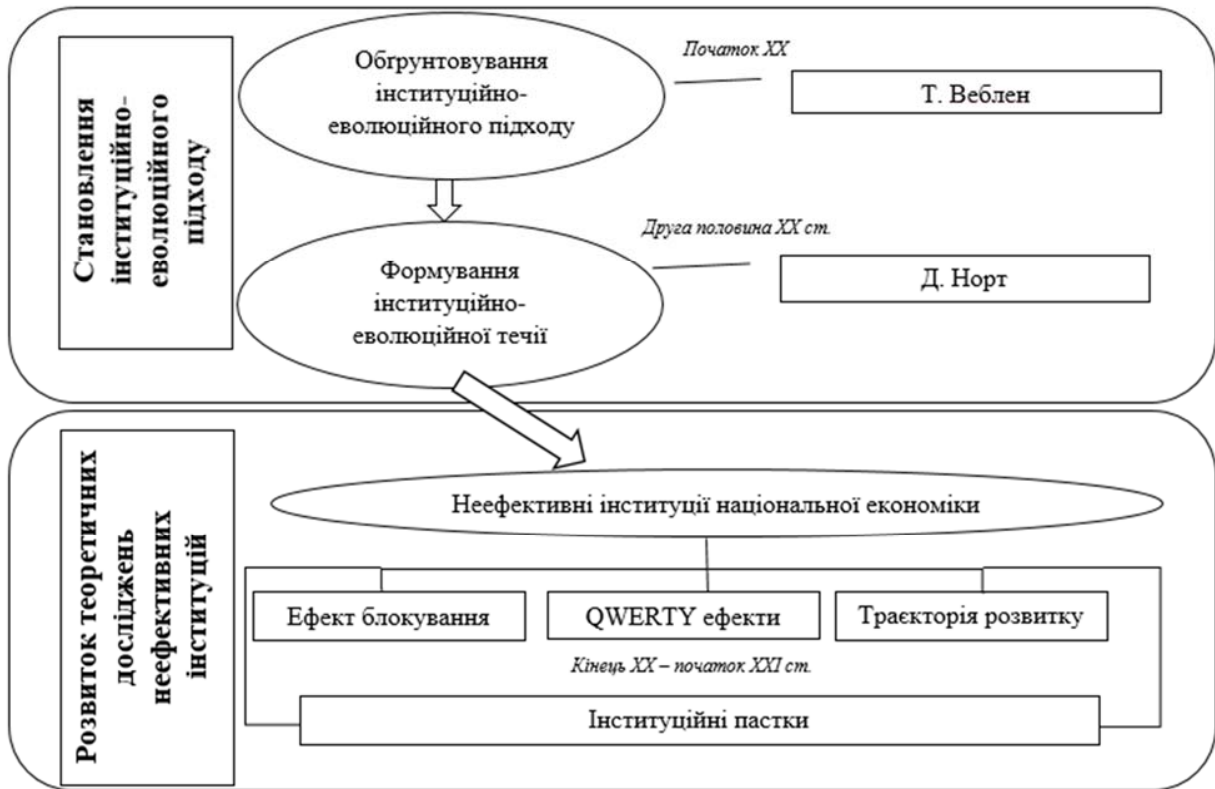

Рис. 1. Еволюція концептуальних основ дослідження неефективних інституцій

Джерело: розроблено автором

відкладений на невизначений час і відбувся лише в другій половині ХХ ст.

Описані наукові ідеї отримали друге дихання в якості теоретичних напрацювань лідера інституційно-еволюційної течії нової інституційної економіки Д. Норта. Зокрема, засновник теорії інституційних змін зробив внесок у завершення пошуків категоріального визначення поняття «інституція» як встановлених у суспільстві правил гри або ж рамок взаємодії індивідів; увів поділ інституцій на неформальні та формальні; обґрунтував розмежування інституцій (правил гри) та організацій (гравців) [5]. Прийнято вважати, що саме Норт завершив те, що розпочав Т. Веблен, а саме фіналізував процес формування інституційно-еволюційного підходу досліджень економічних процесів та явищ.

Тематика пізніх праць Д. Норта була зміщена з загального дослідження інституційних перетворень до конкретних суперечностей, які виникають в процесі їх реалізації. Особливо серед них виділяється проблематика неефективних інституцій. В цьому контексті заслуговує на увагу факт того, що автор ввів у науковий вжиток поняття «ефекту блокування», зумовленого спроможністю інституційної матриці до самостійної підтримки та відновлення, що породжується залежністю організацій від сформованих обмежень і поступовим виникненням структур, супутніх цим організаціям [5, с. 23]. Внаслідок цього, на думку дослідника, неефективні інституції продовжують функціонувати в межах інституційної системи навіть після спроб ліквідації, що уповільнює темпи перетворень через небажання гравців змінювати інституційний простір. За допомогою різних способів, як офіційно дозволених (лобізм), так і недозволеними (підкуп), зацікав-

лені особи можуть довго перешкоджати інституційним змінам з метою задоволення егоїстичних інтересів.

Залежність від попередньої траєкторії розвитку є побічним ефектом реалізації неконтрольованих інституційних змін і також аналізується автором в контексті неефективних інституцій. Йдеться про трактування їх природи як результату еволюційного розвитку суспільства, наслідком його розвитку впродовж минулих років або десятиліть [5, с. 92]. Укорінення залежності від траєкторії відбувається за рахунок зростаючої віддачі від масштабу, яка включає звикання соціуму, а також з випадковими подіями, результат яких є непередбачуваним. Як наслідок, суспільство під впливом цих факторів йде до здійснення вибору, який не завжди є найефективнішим. На думку Д. Норта, пояснення цього феномену історичної залежності має ґрунтуватися на тому, що основним фактором, що зумовлює існування неефективних норм, є те, що вони сформувалися в межах соціуму з мінімальним рівнем трансакційних витрат, відтак можуть швидко поширюватися на господарюючих суб'єктів без обмежень за рахунок адаптації [5, с. 140].

У той же час існує ще один аспект дослідження неефективних інституцій – Qwerty ефекти, які трактуються як певний набір стандартів, що характеризуються загальною неефективністю, однак продовжують існування [6]. Вперше зазначений ефект описав американський економіст-історик П. Девід з метою пояснення того факту, що верхній перелік літер на друкарських машинах, а потім і в сучасних клавіатурах набув вигляду «qwertyuiop», а не будь-якого іншого варіанту перебору літер, який теоретично міг би бути комфортнішим для користувачів. Дослід-

ник дійшов висновку, що це пов'язано виключно з випадковими обставинами, що виникли на момент вибору. Згодом змінити вже сформований і доволі поширений стандарт стало практично неможливо через збільшення рівня трансакційних витрат на його коригування та заміну іншим варіантом. З часом *qwerty* ефекти набули поширення і в інших сферах діяльності, наприклад, лівосторонній автомобільний рух в низці країн світу, і вплив цих явищ в тому числі здійснюється на характер соціально-економічних відносин. В контексті проблематики неефективних інституцій зазначений ефект знову пояснює причини їх виникнення та існування, вказуючи на те, що вони є результатом випадкових непов'язаних між собою подій в минулому, який не завжди призводить до відбору найкращої з альтернатив, а їх усунення стає неможливим через високий рівень витрат на ліквідацію.

Варто також додати, що наразі все частіше зустрічається в науковому вжитку категорія інституційної пастки. Першим ввів дану категорію у 1998 р. дослідник В. Полтерович. На думку вченого, «інституційна пастка – це неефективна стала інституція, що має самопідтримуючий характер» [7, с. 4]. Учений запропонував ґрунтовну характеристику даного явища, теоретично описав механізми як формування, так і протидії інституційним пасткам, що постають головною перешкодою для успішної реалізації ринкового реформування економіки. При цьому включення поняття «інституційної пастки» у респектабельне наукове видання *New Palgrave* засвідчило його входження у широкий міжнародний науковий контекст [8], а подальші дослідження довели актуальність та аналітичну спроможність цього терміну, яка обумовлена тим, що він одночасно являє собою строге наукове поняття і красномовну метафору. Варто також підкреслити, що визначення інституційної пастки зіштовхнулося з плюралізмом його трактування. Якщо сам автор чітко зазначив прикладами інституційної пастки такі неефективні інституції як корупція, рейдерство, то в подальшому дослідники, особливо ті, хто побічно торкається теми інституційного розвитку, почали додавати сюди й інші форми неефективних інституцій, як то відтік мізків та капіталу з країни, різні форми опортуністичної поведінки тощо.

Зрештою поступове окреслення неефективних інституцій як окремого предмету інституційних досліджень протягом першого та другого десятиліть ХХІ ст. призвело до формування декількох

актуальних напрямів в межах нової інституційної теорії (рис. 2).

Виділення глобальних неефективних інституцій здійснюється через те, що інституції на рівні національних економік трактуються як ізольовані, тобто такі, які не поширюються за межі країни, в той же час вплив глобальних інституційних аномалій можуть відчувати всі суб'єкти міжнародної економіки. При цьому зазначена проблематика з'явилася лише декілька років тому і є однією із новітніх тематик в дослідженні неефективних інституцій.

Серед дослідників глобальних неефективних інституцій варто відмітити американського економіста, який аналізує процеси глобалізації, Дж. Перкінса. Він у своїй науковій книзі «Нова сповідь економічного вбивці» впровадив у вжиток термін «корпоратократії» під яком розуміє поєднання апарату транснаціональних корпорацій, міжнародних кредитних організацій та урядів з метою привласнення природних або фінансових ресурсів з менш розвинутих країн світу. Автор зазначає: «до теперішнього часу найбільші транснаціональні корпорації США, прагнучи до контролю над енергетичними ресурсами інших країн, вступають в стійкий альянс з міжнародними кредитними інститутами з метою загнати національні уряди в боргову пастку» [9]. Також дослідник зазначає, що подібна неформальна практика виступає інструментом, який не тільки не дає змоги менш розвинутих країнам наздогнати флагманів, але й поглиблює прірву у розвитку між ними.

Цікавими в цьому контексті є також дослідження Д. Аджемоглу та Дж. Робінсон. Як відомо, з кінця XV ст. європейці колонізували більшу частину всієї земної кулі. Домінування Європи призвело до поступового нав'язування різних інституцій в різних куточках світу. Як зазначають автори, у великій кількості їхніх колоній, особливо в регіонах Африки, Центральної Америки, Карибського басейну та Південної Азії, європейські держави створили так звані «екстрактивні держави», бо свідомо не запроваджували особливого механізму захисту приватної власності, а також не забезпечили наявності необхідної системи перевірок і протипаг для уряду. Основною метою європейців в цих колоніях, на думку дослідників, був тільки видобуток їхніх ресурсів у тій чи іншій формі. Така стратегія колонізації та пов'язані з нею інституції дуже контрастують з іншими, які європейці створили в колоніях, де

Рис. 2. Сучасні напрями досліджень неефективних інституцій

Джерело: розроблено автором

вони оселилися у великій кількості, наприклад, у США, Канаді, Австралії та Новій Зеландії. В цих колоніях, на противагу, головний акцент робився саме на забезпеченні ефективних механізмів захисту прав власності для широкого зрізу суспільства, особливо дрібних власників, торговців та підприємців [10].

Головною науковою ідеєю Дж. Робінсон та Д. Аджемоглу є те, що витоки сучасної бідності, економічної нерівності та інституційних дисбалансів у суспільстві перебувають саме у політичних процесах та інституційних системах, які необхідно аналізувати та вдосконалювати, оскільки наслідки створених екстрактивних систем у більшості колоній і до сьогоднішнього часу не дозволяють їм повноцінно трансформувати їх інституційне середовище в ефективне, або в таке, яке б могло стимулювати економічний розвиток не тільки окремої країни, але й цілого регіону.

Вагоме науково-практичне значення має новий напрям досліджень інституційного змісту, особливостей реалізації, проблем і суперечностей економічних реформ у загальному контексті становлення, функціонування і розвитку ринків у перехідних економіках. В цьому напрямі особливе місце знаходить проблематики не тільки значення неефективних інституцій для перехідних економік, але й їх роль в процесі конвергентно-дивергентного розвитку економічних систем. Зокрема, науковий інтерес становить реалізований Кр. Хартвелом компаративний аналіз причин дивергенції шляхів реалізації та отриманих результатів трансформаційних процесів у Польщі та Україні, здійснене на основі аналізу відмінностей політичних та економічних інституцій [11]. Д. Норт визначив дивергентні вектор інституційного історичного розвитку соціально-економічних систем на основі типологізації інституційних порядків за критерієм домінуючого способу доступу до економічних та політичних ресурсів – «природного стану» чи порядку обмеженого, ренто-орієнтованого доступу до ресурсів та альтернативного йому відкритого порядку конкурентного доступу до ресурсів [12].

Т. Еггертссон присвятив низку власних праць проблемі існування недосконалих інституцій в окремих країн, що провокує їх економічне відставання. На основі ґрунтовного аналізу передумов і чинників формування, тривалого збереження та відтворення інституційних дисфункцій, що спирається на емпіричні дослідження інституційних змін багатьох країн світу, учений обґрунтував можливості та межі інституційного реформування перехідних економік [13].

Варто зазначити, що оцінювання негативного впливу інституцій в межах сучасних досліджень є виключно орієнтовним, оскільки яке б числове значення для інтерпретації деструктивного впливу не використовував дослідник, неможливо надати адекватне кількісне вираження подібному явищу. Це ж теоретичне обмеження стосується й інституційного аналізу загалом і є однією із наукових проблем в межах інституціоналізму, оскільки є перешкодою до оцінювання впливу інституційного середовища на економічний розвиток, ефективності здійснюваних або ж запланованих соціально-економічних перетворень. В різноманітних теоретичних і практичних дослідженнях для відображення перебігу інституційних процесів та розкриття особливостей інституційних явищ зазвичай використовується метод експертних оцінок, який, варто визнати, при всіх своїх перевагах, не може повністю задовольнити потребу у адекватності.

Висновки. Отже, методологічний фундамент аналізу неефективних інституцій був закладений представниками традиційного інституціоналізму на початку ХХ ст., однак розквіт досліджень в межах еволюційно-інституційного підходу відбувся лише через пів століття після формування нового аналітичного апарату як складової сучасної теорії інституційних змін. Наразі проблематика досліджень неефективних інституцій є одним із тих наукових напрямів, які споріднюють представників як традиційного так і нового інституціоналізму. Це сприяє ширшій імплементації тематики в економічну теорію і розгалужує сфери досліджень від неефективних інституцій, які функціонують в межах глобального економічного рівня, до інституцій на макро- і мікрорівнях.

Проведений аналіз засвідчує, що домінуючою науковою проблемою, яка є центром тяжіння для сучасних напрямів дослідження неефективних інституцій, є проблематика диференціації економічного розвитку країн, варіативності інституційних змін та ролі неефективних інституцій у цьому процесі.

Подальшої наукової розробки потребує виявлення і конкретизація каузальних чинників глобальних інституційних дисбалансів, недостатності соціальної та економічної результативності інституційної трансформації, без чого неможливе здійснення ефективної корекції її подальшої стратегії і тактики. Ідентифікація напрямів протидії інституційним дисбалансам, націлених на мінімізацію впливу та подолання вітчизняною економікою неефективних інституцій.

Список використаних джерел:

1. Aron J. Growth and Institutions: A Review of the Evidence. *The World Bank Research Observer*. 2000. Volume 15. № 1. P. 99–135 DOI: 10.1093/wbro/15.1.99.
2. Bçrzel T. Dysfunctional Institutions, Social Trust, and Governance in Areas of Limited Statehood. *SFB-Governance Working Paper Series*. Berlin: Collaborative Research Center (SFB) 700. 2015. P. 27. DOI: 10.1111/rego.12100.
3. Veblen T. Why is Economics Not an Evolutionary Science? *The Quarterly Journal of Economics*. 1998. Volume 12. P. 373–397. DOI: 10.2307/1882952.
4. Гайдай Т. В. Еволюція концептуально-методологічних основ теорії інституційних змін. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2014. № 164. С. 13–17. DOI: 10.17721/1728-2667.2014/164-11/2.
5. Норт Д. Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки. Київ. *Основи*. 2000. 198 с.
6. David P. Clio and the Economics of QWERTY. *American Economic Review*. 185. Vol. 75. № 2. P. 332. URL: <http://www.jstor.org/stable/1805621> (дата звернення: 12.11.2022).
7. Полтерович В. М. Институциональные ловушки и экономические реформы. *Экономика и математические методы*. 1999. Вып. 2. С. 1–37.
8. Polterovich V. Institutional Trap, In: Palgrave Macmillan (eds). *The New Palgrave Dictionary of Economics*. Palgrave Macmillan. London. 2008. P. 1–16. DOI: 10.1057/978-1-349-95121-5_2717-1.
9. Perkins J. The New Confessions of an Economic Hit Man. *Berrett-Koehler Publishers*. 2016. P. 385.

10. Acemoglu D., Robinson J. The Role of Institutions in Growth and Development. *Review of Economics and Institutions*. 2010. № 2. DOI: 10.5202/rei.v1i2.14.
11. Hartwell, Ch. A. Institutional Reform: Irresistible Forces and Immovable Objects in J. Hülscher & H. Tomann (eds) *Palgrave Dictionary of Emerging Markets and Transition Economics*. Palgrave Macmillan UK. 2015. P. 153–169. DOI: 10.1007/978-1-137-37138-6_9.
12. North, D. C., Wallis, J. J., Weingast, B. R. Violence and Social Orders: A Conceptual Framework for Interpreting Recorded Human History. *Cambridge University Press*. Cambridge. 2009. 308 p.
13. Eggertsson, T. Imperfect institutions: possibilities and limits of reform, *The University of Michigan Press*, Michigan. 2005. 274 p. DOI: 10.3998/mpub.91126

References:

1. Aron J. (2000) Growth and Institutions: A Review of the Evidence. *The World Bank Research Observer*, Vol. 15, no. 1, pp. 99–135. DOI: 10.1093/wbro/15.1.99.
2. Bürzel T. (2015) Dysfunctional Institutions, Social Trust, and Governance in Areas of Limited Statehood. *SFB-Governance Working Paper Series*, Berlin: Collaborative Research Center (SFB) 700. P. 27. DOI: 10.1111/rego.12100.
3. Veblen T. (1898) Why is Economics Not an Evolutionary Science? *The Quarterly Journal of Economics*, vol. 12, pp. 373–397. DOI: 10.2307/1882952.
4. Gaidai T. (2014) Evolyutsiya kontseptualno-metodolohichnykh osnov teoriiy instytutsiynykh zmin [Evolution of the conceptual and methodological foundations of the theory of institutional changes]. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics*, no. 164, pp. 13–17. DOI: 10.17721/1728-2667.2014/164-11/2.
5. North D. (2000) *Instytutsiyi, instytutsiyna zmina ta funktsionuvannya ekonomiky* [Institutions, institutional change and the functioning of the economy]. Kyiv: Osnovy, 198 p.
6. David P. (1985) Clio and the Economics of QWERTY. *American Economic Review*, vol. 75, no 2, p. 332. Available at: <http://www.jstor.org/stable/1805621> (accessed 12 November 2022).
7. Polterovich V. (1999) Instytutsiionalnyye lovushki i ekonomicheskyye reformy [Institutional traps and economic reforms]. *Ekonomika i matematicheskiye metody*, no. 2, pp. 1–37.
8. Polterovich V. (2008) Institutional Trap, In: Palgrave Macmillan (eds). *The New Palgrave Dictionary of Economics*, Palgrave Macmillan. London. pp. 1–16. DOI: 10.1057/978-1-349-95121-5_2717-1.
9. Perkins J. (2016) *The New Confessions of an Economic Hit Man*. Berrett-Koehler Publishers, p. 385.
10. Acemoglu D., Robinson J. (2010) The Role of Institutions in Growth and Development. *Review of Economics and Institutions*, no. 2. DOI: 10.5202/rei.v1i2.14.
11. Hartwell, Ch. (2015) Institutional Reform: Irresistible Forces and Immovable Objects in J. Hülscher & H. Tomann (eds) *Palgrave Dictionary of Emerging Markets and Transition Economics*, Palgrave Macmillan UK. P. 153–169. DOI: 10.1007/978-1-137-37138-6_9.
12. North, D., Wallis, J., Weingast, B. (2009) *Violence and Social Orders: A Conceptual Framework for Interpreting Recorded Human History*. Cambridge University Press. Cambridge. 308 p.
13. Eggertsson, T. (2005) *Imperfect institutions: possibilities and limits of reform*, The University of Michigan Press, Michigan. 274 p. DOI: 10.3998/mpub.91126.

Zavazhenko Andrii

Taras Shevchenko National University of Kyiv

EVOLUTION OF THE CONCEPTUAL BASIS OF THE INEFFICIENT INSTITUTIONS RESEARCHES

Summary

The article describes the methodological analysis of the evolutionary development of the conceptual foundations of the inefficient institutions' study based on the analysis of the scientific achievements of institutional economic theory representatives within the framework of research programs of traditional and new institutionalism. The difference between the terms inefficient institutions and institutional dysfunctions are shown. It was established that the methodological foundation of the inefficient institutions' analysis was laid by representatives of traditional institutionalism, but the flourishing of research occurred only after the formation of a new analytical apparatus. The author separately described the content of scientific approaches to the analysis of inefficient institutions and noted the creators of these concepts using the example of the lock-in effect, path dependence, qwerty effects and institutional traps. Current thematic areas of research on inefficient institutions are systematized, among which global inefficient institutions, extractive states, problems of transition economies and convergent-divergent development of economic systems are distinguished. It is proven that the dominant scientific problem is the differentiation of the economic development of different countries, the variability of the implementation of institutional changes and the role of inefficient institutions in this process. The author emphasizes that the assessment of the negative impact of institutions within the framework of modern research is only indicative. This theoretical limitation also applies to institutional analysis in general and is one of the scientific problems within the framework of institutionalism, as it is an obstacle to assessing the impact of the institutional environment on economic development, and the effectiveness of implemented or planned socio-economic transformations. Further scientific development requires the identification and specification of causal factors of global institutional imbalances, and insufficient social and economic effectiveness of institutional transformation, without which effective correction of its further strategy and tactics is impossible.

Keywords: institutionalism, institutional environment, institutional changes, institutional dysfunctions, inefficient institutions.